

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΟ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ - ΣΩΜΑΤΕΙΟ "Η
ΚΛΑΔΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Τόν τελευταῖο καιρό γίνεται μεγάλη συζήτηση γιά τήν κατεύθυνση πού πρέπει νά πάρει ἡ ὀργανωτική ἀνάπτυξη τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος. Τό δυσάρεστο εἶναι, ὅτι κατὰ κανόνα οἱ ἀπόψεις πού ἀναπτύσσονται πρῶτα, ξεκινᾷνε ἀπό τήν ὑπεράσπιση στενά μικροπαραταξιακῶν συμφερόντων, τίς ὁποῖες μετά βαπτίζουν σάν δῆθεν συμφέρουσες γιά τό Συνδικαλιστικό Κίνημα, χωρίς μάλιστα οἱ ἀπόψεις νά εἶναι ἐνιαίες, ἀλλά προσαρμόζονται κατὰ περίπτωσιν στά δεδομένα ὅχι τῆς κατάστασης τοῦ συγκεκριμένου μαζικοῦ χώρου, ἀλλά στό βαθμό τοῦ ὀργανωτικοῦ ἐλέγχου πού ἀσκειῖται ἀπό ὅποιαν παράταξιν σ' αὐτόν. Ἐνα δεύτερο δυσάρεστο εἶναι ὅτι ὁ διάλογος, ὅπου ἐπιχειρήθηκε νά γίνῃ μέχρι τώρα, ἔπεσε σέ χαμηλότατο ἐπίπεδο μιᾶς ταμπελωπατικῆς ὀρολογίας - διασπαστής, τσιράκι τῆς ἐργοδοσίας κ.λ.π. - πού δέν ὁδηγεῖ σέ τίποτα θετικό.

Γιά νά τοποθετηθοῦμε πάνω στό θέμα πρέπει νά δοῦμε τά πιά κάτω :

1. Κατάσταση τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος στήν Ἑλλάδα σήμερα.
2. Θεσμικό πλαίσιο γιά τό Συνδικαλιστικό Κίνημα.
3. Προοπτικές τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.
4. Ἑνότητα ἐργαζομένων.
5. Μαζικοποίηση τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Πρίν προχωρήσουμε στήν ἀνάλυσιν τῶν πιά πάνω θεμάτων, πρέπει νά ξεκαθαριστεῖ ὅτι τό πρᾶγμα ἀπό ἄποψη θεωρητική ἔχει πρό πολλοῦ λυθεῖ, ὅτι ὁ συνδικαλισμός πρέπει νά εἶναι προσανατολισμένος στούς τόπους δουλειᾶς, ἄρα ἡ θεωρητική τοποθέτηση πρέπει νά εἶναι σαφῶς ὑπέρ τοῦ ἐργασιακοῦ σωματείου.

Τά πιά πάνω θέματα μπαίνουν κυρίως γιά λόγους τακτικῆς καί ὅχι θεωρίας, διότι οἱ ὅποιες θεωρητικές ἀπόψεις, γιά νά ἔχουν πρακτική ἀξία, πρέπει νά προσαρμόζονται καί νά ἀναζητοῦν διεξόδους στήν ὑπάρχουσα πραγματικότητα καί ὅχι σέ ἐγκεφαλικά σχήματα. Κάθε κεφάλαιο βέβαια ἀποτελεῖ τεράστιο θέμα γιά ἀνάλυσιν, ἐδῶ τοποθετιόμαστε ἐπιγραμματικά.

1. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ

Δέν είναι καθόλου εύχαρ στη,μιά συνολική άθροιση τών εργαζόμενων,πού πήραν μέρος στις ψηφοφορίες για τις περσινές εκλογές,πού κατέληξαν στο συνέδριο τής ΓΣΕΕάλλά μιά έρευνα καί σάυτά τά διαγραμμένα ή έκτός ΓΣΕΕ σωματεΐα ,θά δείξει ότι ούτε τό 20^ο/ο τοῦ συνόλου τών εργατοῦπαλλήλων μας δέν είναι οργανωμένο σέ σωματεΐο.Όταν λάβουμε ακόμα υπ'όψη ότι ένα μεγάλο μέρος άπ'αυτούς πού ψήφισαν ανήκουν είτε σέ ΟΤΕ,είτε σέ ΔΕΗ ή Τράπεζες ή στην 'Ολυμπιακή κ.λ.π. δηλ. κυρίως υπάλληλοι,τότε ή κατάσταση για τή "καθαρή" εργατική τάξη δέν είναι καθόλου εύχάριστη.

Πέραν τούτου ό εργατοπατερισμός,ή πραιτόρευση τοῦ Συνδικαλιστικού Κινήματος καί ό κυβερνητικός συνδικαλισμός βρίσκεται σέ πλήρη ένθεση.Τά σωματεΐασφραγίδες δίνουν καί παίρνουν,όπως επίσης καί τό ιδεολογικο-πολιτικό επίπεδο τοῦ Συνδικαλιστικού Κινήματος βρίσκεται πολύ χαμηλά,μιά καί ή ίδια ή παραδοσιακή άριστερά δέν φρόντισε μέχρι σήμερα νά τό πολιτικοποιήσει πραγματικά,νά τοῦ δώσει σαφή ταξικό χαρακτήρα,άλλά τό μόνο πού έπεδίωκε καί επιδιώκει είναι ή οργανωτική χειραγώγηση πάνω σέ καθαρά φίλαθλη βάση - π.χ. ένα είναι τό κόμμα τής εργατικής τάξης,πᾶς μή μεθ'ήμῶν είναι είτε πράκτορας τής εργοδοσίας ,είτε διασπαστής κ.λ.π.- χωρίς νά βλέπει ότι ακόμα καί για τά στενά κομματικά συμφέροντα είναι προτιμότερα τά μαζικά σωματεΐα κι'ας τής λείπει ό οργανωτικός έλεγχος,μιά καί μακροπρόθεσμα είναι δυνατό μέ τις θέσεις καί τή συνέπειά της - μέ τή προϋπόθεση βέβαια ότι είναι πράγματι σωστές - νά κερδίσει καί κομματικά τις άδικομόρφωτες άπό ιδεολογικοπολιτική σκοπιά μᾶζες,πού προσεγγίζουν τό σωματεΐο.

2 .ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τό θεσμικό πλαίσιο είναι τό αντιδραστικότερο πού μπορεί νά

υπάρξει - Π.330/76 κ.λ.π.- Καμιά συνδικαλιστική κατοχύρωση, καμιά βοήθεια του κράτους για την βρογάνωση των εργαζόμενων, αντίθετα διαρκή εμπόδια και αφήνει ουσιαστικά τους εργαζόμενους στο έλεος της εργοδοσίας, Είναι ένα πλαίσιο που πρέπει να καταπολεμηθεί σε όλα τα επίπεδα πολιτικής δράσης και να γίνει προσπάθεια σε κατάλληλο χρόνο να γίνει στη πράξη ο Π.330/76 ένα άχρηστο χαρτί, όπου θα μπορέσει η εργατική τάξη να κινητοποιηθεί κατάλληλα και μαζικά, έτσι ώστε να μην μπορεί η εργοδοσία ή το κράτος να κυνηγήσει ένα μεγάλο αριθμό εργαζόμενων που έκαναν π.χ. απεργία συμπάραστασης, όταν η μάζα των εργαζόμενων θα μπορεί να κινητοποιεί ολοκληρωτικούς κλάδους και όχι να γίνονται μεμονωμένες ενέργειες, οι οποίες δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να στέλνουν τροφή στα δόντια της εργοδοσίας από όρισμένα εξιλόγια αλλά αβρόμητα στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν να προσφέρουν παρα πολλά, εάν ενεργούσαν με ωριμότητα.

3. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Στην Ελλάδα χώρα της περιφέρειας του καπιταλισμού, που ποτέ δεν πρόκειται να φθάσει σε ένα επίπεδο ανάπτυξης, ώστε να μπορέσει να δώσει ρεφορμιστικές, σοσιαλδημοκρατικού τύπου διεξόδους στις διεκδικήσεις των εργαζόμενων, οι προοπτικές του Συνδικαλιστικού Κινήματος είναι μεγάλες. Μέσα από ένα ταξικό πολιτικοποιημένο Συνδικαλιστικό Κίνημα θα δοθούν οι κυριότεροι αγώνες των εργαζομένων ενόψει και σε πολιτικό επίπεδο αυτό θα γίνει μία από κύριες αιχμές του Λαϊκού Κινήματος, που μαζί με το Αγροτικό Κίνημα, όπως και το ναυτολαϊστικό θα δώσουν τις κύριες μάχες που θα φέρνουν όλο και πιο κοντά στην απελευθέρωση του καταπιεζόμενου Έλληνα. Η κρίση είναι έντεινόμενη, οι ευθύνες μας μεγάλες να οργανώσουμε τον κόσμο σε όλα τα επίπεδα και κύρια εμείς να τον βοηθήσουμε να οργανωθεί συνδικαλιστικά, ώστε να μπορεί να παλεύει σωστά.

4. ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ένα άλλο στοιχείο που ποντάρει η εργοδοσία, είναι η διάσπαση των εργαζομένων και η δημιουργία και όξυνση συντεχνιακών αντι-

θέσεων, ώστε να πετυχαίνει πιο εύκολα τον αποπροσανατολισμό του Κινήματος και να το κολορώνει, όσον αφορά τους σωστούς διειδικητικούς στόχους. Πρέπει να δώσουμε σ' άλλους τους εργαζόμενους να καταλάβουν, ότι η κυρίαρχη αντίθεση είναι, η αντίθεση ανάμεσα στους εργαζόμενους, στους υποκείμενους σε εκμετάλλευση και στους εκμεταλλευτές το κεφάλαιο, τις πολυεθνικές εταιρίες, τα ντόπια και ξένα μονοπώλια και όλιγοπώλια, όπως και στα σχήματα που αυτά καθοδηγούν - π.χ. ΕΟΚ-. Σ' αυτό το σημείο δεν παίζει, κατά τις απόψεις μας, ιδιαίτερα θετικό ρόλο η παραδοσιακή άριστερά, που προσπαθεί να στήσει σωματεία όπου μπορεί, σε όποια υποπερίπτωση ειδικότητας έχει οργανωτικά αποκρυσταλλώματα ανεξάρτητα του ότι, ενώ μπορεί να της δίνει την δυνατότητα το Α.π.χ. σωματείο, που στην πραγματικότητα δεν έχει ενεργά μέλη πάνω από 20-30, να εκφράζει τις πολιτικές κομματικές θέσεις και από ένα άλλο μαζικό χώρο, στην ουσία δεν κάνουν παρά μία αιώμα διασπαση. Πρέπει να καταλάβουμε ότι μόνο τα μαζικά ισχυρά σωματεία μπορούν να δώσουν σωστούς αγώνες, ανεξάρτητα αν μέσα σ' αυτά οργανώνεται όχι μία ειδικότητα, αλλά συγγενείς. Πρέπει να περιορίσουμε την πολυσωματική πολυδιάσπαση πρέπει να καταργήσουμε τα σωματεία-σφραγίδες.

5. ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Ένα θλιβερότατο φαινόμενο είναι η απομαζικοποίηση του Συνδικαλιστικού Κινήματος και είναι, ακόμα θλιβερότατο, διότι από ότι δείξαν οι μέχρι σήμερα αρχαιρεσίες ή συμμετοχή ήταν μικρότερη από την περσινή, που σημαίνει ότι, σε περιοδοέντεινόμενης οικονομικής κρίσης, έχουμε απομάκρυνση από τα σωματεία. Είναι σαφές ότι οι εργαζόμενοι έχουν εκτιμήσει ότι δεν είναι σε θέση τα σωματεία τους να κάνουν αγώνες, έχουν απογοητευτεί. Αντικειμενικά δηλ. μία κυβερνητική επίδωξη, μία επίδωξη της εργοδοσίας πεφυχαίνει και δυστυχώς πάρα πολλές φορές με την ακούσια εθύνη κύρια των συνδικαλιστικών φορέων της παραδοσιακής άριστεράς.

Τά συνεχή "καπελλώματα", ή άρνηση του διαλόγου, ή άμεση οργανωτική και κομματική σύνδεση οδήγησε ακόμα και αυτά τα πρωτοπόρα

σωματεΐα τῶν οἰκοδόμων, πού ἀνέκαθεν καθοδηγῶν τε ἡ ἀριστερά, σέ μα-
ορασμό. Δυστυχῶς κινδυνεύουν τὰ σωματεΐα νά γίνουν τροφή σνοπιμότη-
τας στίς μάχες πού προκαλεῖ ἡ διάσπαση τοῦ κομμουνιστικοῦ κινή-
ματος, ὅπου σάν κυρίαρχα θέματα δέν μπαίνουν τὰ προβλήματα τῶν ἐργα-
ζομένων, ἀλλά ποιός θά ἐλέγξει κάτι ἢ θά ἀπομονώσῃ τόν ἄλλον.

Ἐδῶ πρέπει νά καταλάβει καί ἡ ΕΣΑΚ καί τό ΑΕΜ ὅτι μόνο μέ
δημοκρατική λειτουργία θά μπορέσουν νά μαζικοποιηθοῦν τὰ σωματεΐα.
Πρέπει ἰδιαίτερα ἡ ΕΣΑΚ νά καταλάβει ὅτι δέν μπορεῖ νά λείει ὅτι
μόνο αὕτη εἶναι ἡ συνεπής παράταξη πού ἐκπροσωπεῖ τήν ἐργατική
τάξη, οὔτε τό κόμμα πού τήν καθοδηγεῖ νά θεωρεῖ τόν ἑαυτό του Α
PRIORI σάν μόνο καί ἀδιαφιλονίκητο ἐκφραστή τῆς ἐργατικῆς τάξης,
πρέπει νά καταλάβει ὅτι καί ἄλλοι εἶναι ἐξ ἴσου τουλάχιστον, συνε-
πεῖς ἐκφραστὲς τῶν ἐργαζόμενων, ἐξ ἴσου ἐκπροσωποῦν μζες ἐργατῶν
καί μόνο ἡ σωστή ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων θά δείξει τελικά,
ποιός πραγματικά τοποθετεῖται σωστότερα ἀπέναντι στήν ἐργατική
τάξη.

Αὐτό πού κάνει μέ τό νά ἔχει ἕνα ὁπωσδήποτε πεπειραμένο στελε-
χειακό μηχανισμό στό χῶρο τόν ἐργατικό καί μέ αὐτόν νά μὴν ἐπιτρέ-
πει, ὅπου μπορεῖ τήν εἴσοδο κανενός ἄλλου, δέν κάνει τίποτε ἄλλο πα-
ρά κάτω ἀπό μιά ἐντελῶς μυώπικη στενοπααραταξιακή στενοκομματική
τακτική νά παίζει ἀντικειμενικά τό ρόλο ἐκείνων πού δέν ἐπιδιώκουν
τήν μαζικοποίηση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. "Αν τελικά εἶναι εὐχαρι-
στημένη μέ τό γεγονός ἄς ποῦμε π.χ. στούς οἰκοδόμους φήφισε ἕνα
ποσοστό 70/ο μάζιμου, τῶν πραγματικά ἐργαζόμενων τότε ἄς τό πεῖ,
ἐν ὅχι ἄς κάνει τήν αὐτοκριτική της. "Αν θεωρεῖ νίκη τήν συμμετοχή
70/ο, ἀνεξάρτητα ἐν πέτυχε τή συντριπτική πλειοψηφία στά Δ.Σ. ἄς τό
πεῖ. "Αν θεωρεῖ πάλι τό κόμμα πού τήν καθοδηγεῖ, ὅτι ἔχει παίξει
σωστά τόν καθοδηγητικό του ρόλο σάν "κόμμα ἐργατικῆς τάξης" μέ τό
νά φηφίσει τό 70/ο ἄς τό πεῖ καί αὐτό.

"Αν πάλι τό πράγμα χρειάζεται αὐτοκριτική ἄς τήν κάνουν καί
ἄς μὴν εἶναι δημόσια, δέν πειράζει. Τουλάχιστον ἄς ἀποδείξουν στή

πράξη. Ότι έχουν τή ικανότητα και τήν ευθύτητα αντίληψης και να αλλάξουν τακτική στον μαζικό χώρο. Κάτι τέτοιο μέχρι τώρα δεν φάνηκε, περιμένουμε.

Ελπίζουμε να μην περιμένουμε τόσο, όπως περιμέναμε διάλογο για τέ θέματα που έθιξε από τις 5 Νοέμβρη '76 με άνακοίνωση της ΠΑΣΚΕ μετατζήδων πάνω σέ ανάλογα προβλήματα, σέ δημοσίευμα στην " ΕΞΟΡΜΙΣΗ "

Κατά τή γνώμη μας πάρα πολλά προβλήματα θά ξεπεραστούν μακροπρόθεσμα μέ τήν προσαρμογή τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος σέ ἐργασιακή βάση.

Έν πάσει περιπτώσει , ἐπειδή πρέπει νά γίνει μιá άμεση επιχειρηματολογία ὑπέρ τοῦ ἐργασιακοῦ σωματείου, θά γίνει πιό κάτω μιá σύντομη τοποθέτηση.

α. Κατ'άρχήν , για μᾶς τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., μιλα καί εἴμαστε κηρυγμένοι ὑπέρ τῆς αὐτοδιαχείρησης καί τῆς ἀποκέντρωσης σάν τρόπου ὀργάνωσης τῆς σοσιαλιστικῆς δομῆς, πού προὔποθέτει σαφῶς τρόπο ὀργάνωσης στον τόπο δουλειᾶς, δέν μπαίνει θέμα ἄλλης ἐπιλογῆς παρά τῆς σέ ἐργασιακή βάση , τά ὑπόλοιπα εἶναι θέματα τακτικῆς.

β. Στίς ἐκλογικές διαδικασίες, ἀλλά καί στίς κινητοποιήσεις, ἔχουμε ἕνα πολύ ὑψηλότερο ποσοστό συμμετοχῆς στά ἐργασιακά σωματεῖα παρ' ὅτι στά κλαδικά.

γ. Διασφάλιση τῆς ἐνότητας τῶν ἐργαζόμενων μέ προοδευτική ἔξελειψη τῶν συντεχνιακῶν ἀντιθέσεων.

δ. Σαφῆς μαζικότητα τῶν σωματείων, μιá καί τό σύνολο τῶν ἐργαζόμενων θά μπεῖ προοδευτικά στό σωματεῖο. Ἢδη στά ὑπάρχοντα ἐργοστασιακά σωματεῖα ὑπάρχει σαφῶς μεγαλύτερος βαθμός μαζικοποίησης ἀπ' ὅτι στά κλαδικά.

ε. Περισσότερα κοινά προβλήματα - κοινός ἐργοδότης, ἴδιες συνθῆκες δουλειᾶς κ.λ.π.-.

στ. Καλύτερη δυνατότητα διεκδίκησης αἰτημάτων μιá καί εἶναι πολύ

δύσκολο ένα κλαδικό σωματείο που καλύπτει π.χ. ηλεκτροσυγκολλητές, να ιεραρχήσει επεργασίες σ' ένα εργοστάσιο, όπου έξω από τους ηλεκτροσυγκολλητές υπάρχουν π.χ. όδηγοί, χειριστές υπαλλήλοι, τορναδόροι κ.λ.π.

ζ. Η ολοένα αύξανόμενη συμμετοχή στους χώρους δουλειάς του κοινού πληθούς επιστημονικού ρπολεταριάτου, αντικειμενικά δίνει μεγαλύτερες δυνατότητες επιτυχίας εργασιακού σωματείου.

η. Πέραν τούτου βλέπουμε από πρόσφατα παραδείγματα - π.χ. ΟΤΟΕ κ.λ.π. - ότι εκεί που έχει επιτευχθεί μία ένότητα εργαζομένων, ανεξάρτητα από ειδικότητα, γίνεται προσπάθεια διάσπασής τους δημιουργώντας δήθεν συλλόγους επιστημονικού προσωπικού ή υπαλλήλων Α' κατηγορίας κ.λ.π., με κύριο στόχο τή διάσπαση τής ένότητας των εργαζομένων σ' ένα χώρο, ώστε να επιτευχθεί με τή διάσπαση ή αδρανοποίηση.

θ. Υπάρχει ο αντίλογος, ότι ένα εργοστασιακό σωματείο μπορεί πιο εύκολα να χειραγωγήθει από τήν εργοδοσία. Τοῦτο μερικά είναι σωστό. Στο μέτρο που εξακολουθεί να υπάρχει ή άμεση σχέση αφεντικού εργοδότη, υπό τή μορφή φυσικού προσώπου, πράγματι ο κίνδυνος είναι αρκετά μεγάλος. Στο μέτρο όμως και προοδευτικά πηγαίνουμε σέ όλιγοπωλικές ή μονοπωλικές μορφές, με κύριο στοιχείο τή διαρκή άνοδο του έλέγχου των παραγωγικών μονάδων από τις πολυεθνικές έτιαρξίες δηλ. μία απομάκρυνση από τήν άμεση σχέση του φυσικού προσώπου εργοδότη-εργαζόμενου, ή εκτίμηση είναι ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι πολύ πιο εύκολο τό στήσιμο και τό δυνάμωμα εργασιακού σωματείου. Τό ίδιο ισχύει και για τις επιχειρήσεις που ελέγχονται από τό κράτος - Τράπεζες, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΟΑΠ, κ.λ.π. - Σέ τοῦτο παίζει κατά τήν εκτίμησή μας σοβαρότατο ρόλο και τό ότι και ή διευθυντική έλίτ δέν είναι παρά μεγαλοϋπάλληλοι, που έν πάσει περίπτωσηί και αυτοί αντιμετωπίζουν κάπως άλλοιως τά πράγματα, βέβαια μέ άλλα κριτήρια. "Αλλωστε όπως έχει αποδειχθεί από τά δύο χρόνια μετά τήν αλλαγή του 'Ιούλη του '74, τά σωματεία που έχουν να επιδείξουν μία δραστηριότητα σωστή είναι τά εργασιακά - π.χ. ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΗΣΑΠ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, ΠΙΤΣΟΣ, ΙΖΟΛΑ, ΓΕΛ, ΠΕΤΑΖΕΤΑ-ΚΗΣ, ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ κ.λ.π. - που αυτά κύρια, πέρα των άλλων αγωνίστηκαν,

καί κατά τοῦ Ν.330/76. "Ομοία ἔχει ἀποδειχτεῖ ὅτι χῶροι ὅπως ἡ ΔΕΗ, ὁ ΟΤΕ, οἱ Τράπεζες καί γενικά οἱ ὑπηρεσίες μέσα ἀπό τίς ὁποῖες πα-
ρότερα ἀσκοῦνταν ὁ κυβερνητικός συνδικαλισμός, ἔχουν περάσει τελευ-
τῶς καί σέ προοδευτικά χέρια.

Ἀντίθετα κλαδικές κινητοποιήσεις ὅπως π.χ. οἰκοδόμοι, ἐμποροῦ-
πάλληλοι ἔπесαν οὐσιαστικά στό κενό. Στόχος μας λοιπόν σ' αὐτή τή
φάση ἐπιτευκτός, εἶναι οἱ δημόσιες ἐπιχειρήσεις καί ὀργανισμοί, οἱ
πολυεθνικές, οἱ μονοπωλιακές ἢ ὀλιγοπωλιακές ἐπιχειρήσεις. "Αλλωστε
καί ἂν δοῦμε, τό πῶς διαμορφώνεται ἡ κατάσταση στίς χῶρες πού ἔχου-
με μιά ὁλοκλήρωση τοῦ καπιταλισμοῦ - π.χ. Γερμανία κ.λ.π.-, βλέπου-
με ὅτι δέν μπαίνει θέμα μή ὑπαρξῆς ἢ καταστροφῆς σωματείου σέ
ἐργοστασιακή βάση, ἀλλά γενικά ἡ ὅλη προσπάθεια εἶναι στή βάση τοῦ
συνολικοῦ ρεφορμισμού τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Καί νάί μέν ἐκεῖ, μέ-
τό νά ἔχουμε μητροπόλεις τοῦ καπιταλισμοῦ, ὅπου εἶναι δυνατή ἡ χορη-
γήσιμη ὀρισμένων ικανοποιητικῶν παροχῶν, εἶναι δυνατός ὁ ρεφορμισμός
τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, ἐνῶ σάν περιφερειακή χώρα τοῦ καπιταλισμοῦ δέν
ὑπάρχει τέτοια δυνατότητα μιά καί εἴμαστε χώρα ὑπό ἐκμετάλλευση, δη-
λαδή συνολικά γίνεται ἀφαίρεσις ὑπεραξίας καί μεταφοράς τῆς στίς
μητροπόλεις. Στή βάση λοιπόν αὐτή, κατά τήν ἄποψη μας, οἱ πολυεθνικές
ἐταιρίες καί οἱ πολυεθνικές ἐπιχειρήσεις θά προσπαθήσουν καί ἐδῶ
νά ρεφορμάρουν τό ἐργατικό κίνημα καί ὅχι νά μή τό ἀφήσουν νά ἀνα-
πτυχθεῖ ὀργανωτικά - π.χ. προτάσεις Παπαληγούρα-Λάσκαρη γιά τριμε-
ρῇ συνεργασία κ.λ.π.- Ἀκριβῶς ἐδῶ γίνετια ἡ ἐκτίμηση ὅτι δέν θά μπο-
ρέσουν τελικά νά δώσουν τίς ἀντίστοιχες παροχές, ὥστε νά ἐπιτύχουν
τό ρεφορμισμό τους. Πέραν τούτου, εἶναι κύρια ἡ εὐθύνη τῶν νομοματικῶν
ἀλλά καί παραταξιακῶν φορέων τῆς μαρξιστικῆς ἀριστερᾶς νά καθοδηγή-
σουν σωστά καί νά ἐλέγκουν τίς ἐξελίξεις ὥστε νά μήν ἔχουμε ἀποπρο-
σανατολισμούς.

ι. Ἐδῶ μπορεῖ νά λεχθεῖ ὅτι ὑπάρχουν ἐργαζόμενοι πού ἐργάζο-
νται σέ βιοτεχνίες, σέ μικρομάγαζα, σέ συνεργεῖα σέ περιορισμένο
ριθμό. Αὐτοί τί θά γίνουν; Θά μένουν ἀκέλυπτοι συνδικαλιστικά;

Κάθε άλλο, τό θέμα εἶναι καθαρά ὀργανικό, καί μπορεῖ νά λυθεῖ μέ τή διατήρηση τοῦ κλαδικοῦ σωματείου ἢ τήν περιφερειακή δημιουργία δια-κλαδικοῦ ἐργασιακοῦ σωματείου ἑτήν περίπτωση πού δέν μπορεῖ νά δημι-ουργηθεῖ, σέ περιφεριακό ἐπίπεδο, σωματεῖο τῆς ἴδιας παραγωγικῆς συμμετοχῆς - κοινό προϊόν - π.χ. πανεργατικοῦ σωματείου περιοχῆς ἢ πόλης. Τό πῶς θά γίνεται ἡ διαδικασία ἐλέγχου τῶν μελῶν ἐργοστασια-κῶν σωματείων, ὥστε νά μή εἶναι μέλος σέ κλαδικό πού πιθανῶς θά δημι-ουργοῦσε προβλήματα π.χ. διπλοψηφίας, εἶναι καθαρά τεχνικό θέμα, πού μπορεῖ νά λυθεῖ π.χ. μέ τήν σωματειακή ταυτότητα, μέ ἐκλογικό σωματει-ακό βιβλιάριο, μέ βιβλιέριο εἰδικότητας μέ τήν ὑποχρεωτική ἀναγγελία τόπου δουλειᾶς κ.λ.π. Ὅμοια καί τό θέμα τῶν ὁμοσπονδῶν εἶναι καί αὐτό καθαρά τεχνικό καί μπορεῖ καί αὐτό νά λυθεῖ σχετικῶς εὐκόλα. Συμπερασματικά λοιπόν :

1. Καί στό ἐργοστασιακό - ἐργασιακό - σωματεῖο.

α. Δημόσιοι ὀργανισμοί, Ὑπηρεσίες, Ἐπιχειρήσεις, Ν.Π.Δ.Δ..

β. Τράπεζες

γ. Πολυεθνικές

δ. Μονοπωλιακές ὀλιγοπωλιακές μονάδες.

ε. Κάθε χώρος μαζικῆς δουλειᾶς

στ. Ἀξιοποίηση τοῦ πνευματικοῦ προλεταριάτου.

2. Τακτική.

α. Κύριος στόχος ἡ δημιουργία σωματείων ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχουν.

β. Στή περίπτωση πού ἕνα κλαδικό σωματεῖο καλύπτει ἕνα ἐργοστα-σιακό, ἡ ἀντιμετώπιση πρέπει νά εἶναι συγκεκριμένη γιά τό συγκεκρι-μένο θέμα, ὥστε νά ἀντιμετωπίζονται οἱ συγκεκριμένες ἰδιομορφίες διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά δημιουργοῦνται μ' αὐτή τή μεθοδολογία ἀντισύν-δεσμοι ἢ σωματεῖα σφραγίδες, πράγμα βέβαια πού μπορεῖ νά γίνει καί ἀνάποδα - δηλ. ἀντισύνδεσμος, κλαδικό σωματεῖο-.

γ. Κανένας ἐργαζόμενος νά μή μένει συνδικαλιστικά ἀκάλυπτος.

δ. Πιά δυνατή διαδικασία γιά μετάπτωση ἀπό κλαδικό σέ ἐργοστασιακό

σωματείο, είναι η δημιουργία εργοστασιακών επιτροπών με τη βοήθεια του κλαδικού, που με τη κατάλληλη δουλειά θα συσπειρώσουν τους εργαζόμενους του χώρου, ώστε να μετασχηματιστούν σε εργασιακό σωματείο

3. Ναί στην ένότητα των εργαζομένων που θα προωθηθεί με :

α. Ήδημοκρατισμό λειτουργίας σωματείων

β. Αναγνώριση της ύπαρξης παρατάξεων σε κεντρικό επίπεδο-π.χ.συνφώνια ΠΑΣΚΕ, ΑΕΜ, ΕΣΑΚ κ.λ.π. ότι σ' όλα τα σωματεία μπορούν να δρούν ελεύθερα οι παρατάξεις, να μιλάνε σαν παρατάξεις στις Γ.Σ.-

Όταν θάμπορεί να διαμορφώνεται ένα σύνολο 10 -π.χ. τόμων σ' ένα μαζικό χώρο, αυτό να θεωρείται σαν παράταξη.

γ. Συντονισμός δράσης με τις άλλες προοδευτικές συνδικαλιστικές παρατάξεις, ώστε να δοθεί σωστό περιεχόμενο στους τόχους του Συνδικαλιστικού Κινήματος, να σταματήσουν οι παραταξιακές διαμάχες να περιφρουρήσουμε και να προωθήσουμε από κοινού την ένότητα, τη μαζικότητα και την ταξική προοπτική που πρέπει να έχει τό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

Αθήνα Μάρτης '77